

Život jako pes

Christian Christ z Theres miluje, když může vklouznout do role pejska Scooby Doo.

Článek vydaný 2. 12. 2024 deníkem Mainpost Zeitung (<https://www.mainpost.de/regional/hassberge/ein-leben-als-hund-christian-chris-aus-theres-liebt-es-in-die-rolle-der-dogge-scooby-zu-schluepfen-art-11663346>), autor Martin Sage. S laskavým svolením vydavatele pro štěňata a zvířátka přeložil, a o dodatečné informace doplnil Master Phoenix.

Autorem fotek Scoobyho a Milou je René Ruprecht. | Autorem skupinové fotky štěňat je Sasha Rauhut.

Je mu 42 let a nejen že je členem puppy play komunity, ale je také vývěsním štítem té německé. A chce více zpřístupnit role-play hry i mimo velká města/na venkově.

Christian Christ říká, že už jako dítě byl milovníkem psů. Dnes žije tento 42letý systémový administrátor z Theres sám jako pes.

Ne 24 hodin denně, ale několikrát týdně na pár hodiny. Pak se stává dogou Scoobym. Do této role se Scooby dostává tak přesvědčivě, že byl v srpnu v Hamburku zvolen „Puppy Germany 2024“, tedy německým štěnětem roku. Takže Scooby miluje pup play nazývanou také puppy play. Redakce s ním mluvila o jeho „psím životě“, a také se dotazovala odborníka na toto téma.

Scooby není single ani jako člověk, ani jako pes. Žije v pevném vztahu s Kevinem (29), který se také rád změní ve dogu a říká si Milou. Pokud jsou oba právě čtyřnozí, pak nejviditelnějším prvkem všech fanoušků puppy play je, že nosí neoprenovou masku s čumákem a dlouhýma ušima, která připomíná psí tvář. Tu lze dále doplnit obojkem a vodítkem, a také různými druhy psích hraček a doplňků. „Pak si spolu hrajeme, jak si tak psi hrají, někdy i celé hodiny“, říká Scooby.

A ano, psí hry mají v sobě také určitý prvek erotiky, vysvětluje Christ, který se otevřeně hlásí k homosexualitě. Pup play z tohoto prostředí také vychází. Objevilo se v USA ve čtyřicátých a padesátých letech 20. století, rozvinulo se v queer komunitě z BDSM scény. Původně se vyznačovalo rozlišením mezi submisivním psem („puppy“) a dominantním mistrem („handler“), a

často také sadomasochistickými praktikami. I dnes se puppy play odehrává převážně v gay komunitě, říká Scooby. Ale to se postupně mění s tím, jak se snižuje důraz na sexuální kontext. Mnoho lidí se stejným smyšlením si chtějí prostě užívat role-playing nebo se přepnout z každodenního lidského života, který je často vnímán jako stresující, do na pohled nezatíženého psího světa.

Jako „headspace“ označuje ideální stav mysli, kterého může jako Scooby dosáhnout: Naprosto se ponořit do myšlenkového světa psa, který je čistě tady a teď, bez včerejška, zítřka nebo starostí. „Puppy play může být také určitým druhem terapie“ podotýká. Jeho předobrazem je dogo Scooby-Doo ze stejnojmenného amerického animovaného seriálu.

„Scéna si žádá více žen a heterosexuálů“ Že se i puppy play mění potvrzuje etnolog Konstantin Mack (28). Ten v roce 2022 obhajoval na univerzitě ve Würzburgu diplomovou práci nazvanou „Měl bys být psem - kulturně antropologický vzhled do puppy play“. Z té vychází, že být lidským psem už dávno není svázáno s pohlavím nebo sexuální orientací.

Naopak. „Scéna si vyžaduje více žen a heterosexuálů, takže se boří zažité vzorce“, říká Mack v rozhovoru s redakcí o aktuálním vývoji.

Celkově si vědec, který momentálně dělá doktorát na univerzitě ve Vídni, všimá

„desexualizace“ Puppy play, o kterém Scooby také mluví. Mnoho štěňat si prostě užívá sebevyjádření v analogovém světě i v digitálním prostředí a baví je vytvářet vlastní, často propracovaných psích postav. „Společenské aspekty se dostávají stále více do popředí“, říká etnolog Mack. Jde o společné aktivity, setkávání, posezení, výlety. Vlastně všechno, co také dělají rádi lidi, kteří si žádnou psí masku nenasazují. V

každém případě se puppy play stává čím dál tím víc univerzální, „každý může žít tak, jak se mu líbí“, říká Scooby.

velká města/z venkova. Například účastí na Christofer Street Days („Pride“) v malých městech jako třeba Haßfurt.

Kolik lidí se nadchlo pro puppy play se velmi těžko odhaduje, myslí si Konstantin Mack. „Většina jich je neviditelná, a chtějí tak i zůstat“. On sám mluví o 8.000 - 12.000 následovnících v německy mluvících zemích. Ti mají teď společnou platformu a zájmovou skupinu, Pup Play Germany e.v., založenou v Hannoveru v roce 2020.

V Eltmanu organizuje Scooby pravidelná posezení pro „Franken Puppies“ (štěňata z Frank1), jako regionální partner spolupracující s Pup Play Germany. Francká štěňata na sebe přitáhla pozornost zejména výlety do kaple v Zeil am Main2 po psích tlapkách nebo v létě k lomovému jezeru ve Stettfeldu3. „Tam jsme byli dokonce v maskách ve vodě“, vypráví Scooby. Nedávno se dvounohá štěňata postarala o zmatené výrazy ve tvářích diváků během fotbalového zápasu. V lednu chce Scooby jít se svými štěňaty bruslit na led v Haßfurtu na zimní stadion. Některých těchto setkání se účastní více než sto paniček, páníčků a štěňat.

Tato nezisková organizace má mimo jiné za cíl dosáhnout toho, aby puppy play bylo vnímáno jako skutečná forma klidného spoluzití lidí. A to nejen uvnitř LGBTIQ* komunity, jak říkají na svých internetových stránkách.

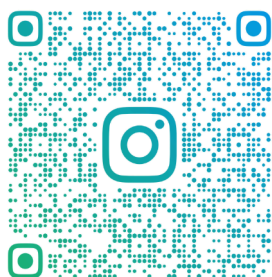

„Každý by mít možnost žít tak, jak považuje za správné“

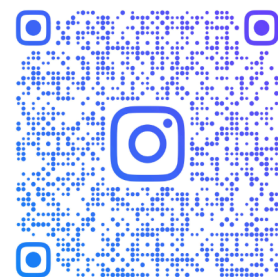
Větší viditelnost štěňat mimo velká města/na venkově
Jako „Puppy Germany 2024“ je Scooby po celý jeden rok vývěsním štítem německého puppy play. Pro svůj jednoletý úřad si zvolil jako hlavní dva projekty. Za prvé boj proti bodyshamingu (ponižující vyjádření o vzhledu druhých, zejména na sociálních sítích), které se bohužel vyskytuje i uvnitř komunity, jak si posteskl. Ale jeho hlavním cílem je nabídnout větší viditelnost štěňatům mimo

U většiny lidí se dle své zkušenosti Scooby setkává „s otevřenou myslí, zvědavostí a zájmem“. Ale je zde i jiná stránka, obecně sílící rasismus a nenávisť vůči queer komunitě

jako takové, které se Scooby obává. A co vzkazuje Scooby těm, kteří jeho alternativní druhou existenci považují za perverzní a nemorální? Jeho odpověď zní: „Každý by měl mít možnost žít tak, jak považuje za správné, pokud tím ostatním neškodí“.

SCOOPYDOO_82_OFFICIAL

PUP_MILOU_OFFICIAL

1) **Franky** (německy *Franken*, latinsky *Franconia*) jsou historické a jazykové území v Německu, nacházející se v povodí řeky Mohanu a dříve také středního Rýna. Toto území dnes patří z velké části ke spolkové zemi Bavorsko, jejíž součástí je ve formě tří správních celků: Dolní Franky, Horní Franky a Střední Franky. Menší část historických Frank se nachází na území spolkových zemí Bádensko-Württembersko, Hesensko a Durynsko. Největšími městy ve Francích jsou Norimberk a Würzburg. Na území Frank se dnes mluví (východo) frankými dialekty němčiny a žije zde přibližně 5 milionů lidí.
(Zdroj textu: Wikipedia \ Zdroj obrázku: <http://www.bundesland-franken.de>)

2) Kníže-biskup z Bamberku výběrčí daní a rada v Zeilu Johann Wernhammer financoval v roce 1727 stavbu malé kaple Panny Marie Pomocné. Současná kaple byla v letech 1894 až 1897 přestavěna na mariánskou svatyni s lurdskou kaplí. Renovace byly provedeny v letech 1955, 1995/96 a naposledy v roce 1997. „Zeiler Käppele“ je hojně navštěvovaným poutním místem. Odtud se můžete kochat širokým panoramatickým výhledem na město, přes údolí Mohanu k Steigerwaldu, na sever k Rhön, na východ od polního oltáře na Bamberg a Franskou Juru. Na Kapellenbergu se dříve nacházel Castrum Cilanum (hrad Zeiler).
(Zdroj: <https://www.zeil-am-main.de>)

3) Jezero pískovny u vesničky Stettfeldt
(Zdroj fotky: <https://www.stadigui.de>)

